

Η Φιλοσοφική Σχολή
του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών
έχει τη χαρά και την τιμή να σας προσκαλέσει
στην έκθεση ζωγραφικής με έργα
των Γιώργου Σταθόπουλου, Κέλλυς Μοίρα και Απόστολου Χαντζαρά
με τίτλο

ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΕΣ/ΜΥΘΟΠΛΑΣΙΕΣ

στο Μουσείο Αρχαιολογίας και Ιστορίας της Τέχνης
(2^{ος} όροφος ΦΛΣ, αίθ. 210, Πανεπιστημιόπολη, Ζωγράφου)
την Τρίτη 3 Νοεμβρίου 2020, στις 18.00

Διάρκεια: 3-13 Νοεμβρίου 2020

Είσοδος καθημερινά 10:00-14:00, κατόπιν συνεννόησης: 210 727 7946 (Χρήστος Τραγουδάρας)

Ο Κοσμήτωρ
Αχιλλεύς Γ. Χαλδαιάκης

Ο Δημήτρης Παυλόπουλος, Καθηγητής Ιστορίας της Τέχνης, Πρόεδρος του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας της ΦΛΣ, γράφει για την έκθεση **ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΕΣ/ΜΥΘΟΠΛΑΣΙΕΣ:**

Η έκθεση ζωγραφικών έργων των ζωγράφων Γιώργου Σταθόπουλου (γ. 1944), Κέλλυς Μοίρα (γ. 1971) και Απόστολου Χαντζαρά (γ. 1977) στο Μουσείο Αρχαιολογίας και Ιστορίας της Τέχνης της Φιλοσοφικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών επαναφέρει στον πιο πρόσφορο ίσως χώρο το ζήτημα της απεικόνισης θεμάτων με μυθολογική αφετηρία, θεμάτων αγαπητών από τον 18ο αιώνα στη διδασκαλία των ευρωπαϊκών σχολών εικαστικών τεχνών. Τη θεματογραφία της έκθεσης και την επιλογή των καλλιτεχνών τις προκρίναμε με το Εργαστήριο Χαρακτικής Ηλία Ν. Κουβέλη, το οποίο διατηρεί και φίλια σχέση μαζί μας.

Έχοντας παγιώσει το προσωπικό απόθεμά του με μορφές που μοιάζουν να βγαίνουν μέσα από τον κόσμο της αρχαίας ελληνικής μυθολογίας, ιδιαίτερα των αττικών λευκών ληκύθων, ο Γιώργος Σταθόπουλος, που οι σπουδές του στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών κοντά στον Γιάννη Παππά (1913-2005) έδειχναν να τον κατευθύνουν προς τη γλυπτική, φαίνεται να έχει αξιοποιήσει πρωτίστως τη σχεδιαστική ικανότητά του. Νύμφες, νεράιδες, ιδανικοί νεαροί γράφονται σε ευφρόσυνη ποιητική ατμόσφαιρα. Το γκρίζο αστικό περιβάλλον παύει να υφίσταται, μολονότι δηλώνεται.

Χωρίς να απεμπολεί οιεσδήποτε πρώτες αφορμές στις προσπάθειές της, η Κέλλυ Μοίρα, μετά από μαθητεία στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών στο Εργαστήριο του Χρόνη Μπότσογλου (γ. 1941), επιλέγει οξείες χρωματικές τονικότητες για να συμπλέξει εμφατικές μορφές, οι οποίες δείχνουν ότι κατάγονται προφανώς και από τους αρχαίους ελληνικούς μύθους. Ο διακοσμητικός δυναμισμός των έργων της ισορροπεί αρμονικά.

Αφηγητής παιγνιώδης, ο Απόστολος Χαντζαράς κινείται σε παράλληλο μήκος κύματος, το οποίο απηχεί και μυθολογικά υπόβαθρα. Με αφετηρία του αγιογραφικές μνήμες που τις απέκτησε κοντά στον ζωγράφο πατέρα του, αναπτύσσει χρωματικά εξπρεσιονιστικές συνθέσεις μέσα σε ιδιότυπα θεατρικό πλαίσιο. Σύμβολα, όπως ο ήλιος, ο σταυρός, το ψάρι, η εκκλησιά, τα πανηγύρια, οι νησιώτες, προσδιορίζουν την εκφραστική κλίμακά του.

«Εγώ δεν κάνω διατριβές. Μιλώ με τη ζωγραφική», αποφαινόταν το 1958 ο Pablo Picasso (1881-1973). Οι τρεις ζωγράφοι μας, εκκινώντας από πρόσωπα και από όψεις της αρχαίας ελληνικής μυθολογίας, επιχειρούν και κατορθώνουν να της αποδώσουν ατομικές μυθοπλασίες.
